

Tað tók sína tíð hjá Norrønu at koma heim við jólagestunum

Tey 512 ferðafólkini, sum komu heim við Norrønu mánadagin at halda jól, gjørdust nakað væl seinkaði. Eftir ætlanini skuldu tey verið á Havnini tíðliga mánamorgunin, men tey vóru ikki her fyrr enn klokkan fimm seinnapartin, tí tað hevði gingið so strítið við at sloppið frá bryggju í Hanstholm

TERJI NIELSEN

Eingin ivi er um, at nóg teir flestu færoyingarnir, sum búgva uttanlands, vilja sleppa heim til Føroya at halda jól. Hvørt ár hava fólk longu tíðliga um summarð bílagt sær ferðaseðil heim við flogfari, fyri at tey kundu kenna seg trygg í at sleppa heim tann dagin, tá ið tað passaði teimum best. Høvdur ein bíðað til einaferð seinast í november ella fyrst í desember mánaða við at bíleggja sær ferðaseðil, hevur tað nærum verið ógjørligt at ognar sær ein slíkan, so at man slapp heim til jóla.

Nú eisini sjóvegis

Tá ið Smyril Line í 1998 tók avgerð um, at Norrøna ikki skuldi leigast út um veturin, men ístaðin skuldi sigla við farni og einstøkum ferðafólkum um veturin, gav hetta øllum teimum mongu útisetunum ein annan flutningsmøguleika heim til jóla.

Á jølum í fjør vóru tað eisini nógvir útisetar, ið gjørdur sær dælt av hesum møguleika, og sjálvan jóla-túrinn heim úr Danmark í fjør mundi ferðafólkatalið helst vera eini stórt, sum tað er á nógvum túrum í summar-siglingini. Eingin ivi var um, at hetta var eitt tiltak, sum nógvir útisetar tóku væl undir við.

Aftur í ár hevði Smyril Line ein góðan jólatúr heim úr Danmark. Meiri enn fimfhundrað útisetar høvdu valt at koma heim sjóvegis at halda jól, og hóast veðrið ikki hevði verið teimum til vildar, so tóktust tey flestu tó at vera vælhyrd, tá ið tey komu í land í Havn seinnapartin mánadagin.

Bíðaðu í Hanstholm í eitt hált samdøgur

Hóast Norrøna skuldi fara úr Hanstholm seint leygar-kvöldið, so var ikki loyst frá bryggju fyrr enn tíðliga mánamorgunin. Orsøkin var tann, at ringa ódnarveðrið, sum var í Danmark seinasta vikuskifti, framvegis gjørdi eitt sindur vart við seg, so at ikki var hugsingur um at sleppa út úr havnini í Hanstholm. Havnin í vesturjútsku býnum er tiltikin ring at sleppa út úr, tá ið nógvir vindur er, vita menn at siga.

Tá ið vindurin umsíður minkaði sunnumorgunin, fór Norrøna úr Hanstholm, men enn var veðrið ikki at tí besta á sjónum, og hetta fingur tey mongu ferðafólkini eisini at merkja. Við Sosialin sigur okkurt av ferðafólkunum, at tað rull-

aði sera nógv allan sunnumdagin, men at tað var eitt sindur skættari mánadagin. Tá ið komið var á Havnina, mundi tey flestu vera sloppin av við tað ringasta sjóvekið, hóast tað altíð vilja vera nøkur, sum hava sjóverk, bara tey eru um-borð á einum skipi.

Góður hýrur umborð

Sjálvt um veðrið ikki var til vildar, so var hýrurin um-borð á Norrønu stak góður á vegnum heim, og ferðafólkini helt sær at gleimi heilt til tann ljósa morgun. Nógvir jólatónleikar bleiv spældur umborð, og hetta var við til at fáa ferðafólkini í tann rætta jólahýrin.

Onkur av manningini vil eisini vera við, at tað merktist tyðuligani, at tað bara vóru færoyingar, ið vóru við á ferðini. Lagið var sjáldsama gott, og tað var ein onnur »atmosfæra« umborð, enn hvat tað er, tá ið ferðafólkini er ein blanding av mongum ymiskum tjóðum.

Eisini nøkur heim tollaksmessudag

Norrøna gjørdi skjótt av mánadagin, tá ið hon var komin heim við teimum 512 ferðafólkunum. Kósin bleiv sett aftur til Hanstholm, men tá vóru ikki so mong ferðafólk. Tey vóru einans 27 í tali. Tíðliga mikudagin var kósin aftur

sett á Havnina, og tá koma 115 útisetar afturat heim at halda jól. Av Smyril Line frætta vit, at tað eisini eru nógv fólk, sum far niður aftur við Norrønu aftaná jól og nýggjár.

Juana Joensen og Poul Guðmundsson, Skødstrup

Hvussu var túrurin upp?

Tað fyrsta døgnið var ikki so gott, men frá í morgun av hevur tað verið fínasta slag.

Hví hava tit valt at koma heim á henda hátt?

Vit høvdu langa jólahrítið, og so er tað eisini biligari. Man hevur ikki so nógvar pengar, tá ið man lesur.

Var hýrurin góður um-borð?

Hýrurin var góður. Nú var tað so ringt veður sunnumdagin, so tá var ikki nógv fólk uppi. Annars bleiv nógvir jólatónleikur spældur, og fólk vóru í jólahýri.

Tað gjørdi kanska ikki so nógv, at skipið ikki loysti frá bryggju í Hanstholm fyrr enn sunnumorgunin?

Nei, tað gjørdi tað ikki. Vit sovnaðu stutt eftir, at vit

vóru komin umborð, og vit vaknaðu ikki aftur, fyrr enn motorarnir blivu startaðir sunnumorgunin, so hjá okkum gjørdi tað ikki nakað.

Nú eru tit bara glað fyri at vera komin heim at halda jól?

Ja, tað eru vit. Ógvuliga glað.

Skulu tit so niður aftur við Norrønu?

Ja, tað skulu vit. Vit fara niður aftur á midnátt tann 6. Januar.

Jón McBirnie, Keypmannahavn

Hví hevur tú valt at koma heim sjóvegis?

Heim til Føroyar! Eg skal siga tær tað, at ætlanin var í veruleikanum ikki at koma heim at halda jól, men eg haldi, at tað var maturin, ið spókti. Vit ætlaðu okkum til Suður-Sælands at halda jól hjá skyldfólkum, men tað vóru so nógv ting her heima, sum lokkaðu. Maturin lokkaði og so ikki minst tað at spæla eitt sindur av tónleiki. Sjálvsagt eisini tað at síggja familjuna og vinfólk aftur. Tað eru so nógv ting her heima, ið draga um jólina.

Var tað tí at tit ikki fingur fløgeferðaseðil, at tit komu heim sjóvegis?

Nei, tað var fyrst og fremst tí, at hetta ljóðaði sum ein hugnaligur máti at ferðast heim uppá. Tað vísti seg eisini, at so var. Leygarkvöldið var eisini stak hugnaligt, tí vit lógu við bryggju, og øll gingu og tósaðu um, nær vit sluppu avstað, og hvussu veðrið fór at vera. Hetta var líkasam

